

நறுமணப் பயிர்கள் சாகுபடி

நறுமணப்பயிர்கள் என்பது வேளாண் பொருட்களில் இந்திய பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு வழிவகுக்கின்றது. இந்த நறுமணப்பயிர்கள் மருத்துவத் தேவைக்காகவும், உணவுப் பொருட்களை மணமூட்டவும், சுவையூட்டவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இந்த பயிர்களின் வெவ்வேறு பாகங்களான இலைகள், காய்கள், பட்டைகள், பூக்கள், பூ மொட்டுகள், விதைகள் போன்றவை நறுமணமூட்ட பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

விதை நறுமணப்பயிர்கள் - கொத்தமல்லி, பெருஞ்சீரகம், ஏலக்காய், மிளகு, சீரகம், வெந்தயம், சோம்பு, ஓமம் போன்றவை முக்கிய விதை நறுமணப்பயிர்களாகும்.

மிளகானது வாசனை பயிர்களின் ராஜா எனவும், ஏலக்காய் வாசனை பயிர்களின் ராணி எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது.

மரவாசனை பயிர்கள் - கிராம்பு, இலவங்கப்பட்டை, ஜாதிக்காய், கறிவேப்பிலை, ஏலக்காய், கிராம்பு.

இதர வாசனை பயிர்கள் - வெனிலா, பெருங்காயம், வெள்ளைப் பூண்டு, இஞ்சி, மஞ்சள், ஜாதிக்காய்.

மிளகு

தென்னிந்தியாவை பிறப்பிடமாக கொண்ட வெப்பமண்டல தட்பவெப்ப நிலையில் வளரும் பயிரான மிளகு கொடி வகையைச் சேர்ந்த பூத்து காய்க்கும் தன்மைக் கொண்ட தாவரமாகும்.

தாவரத்தின் சிறியக் கனியானது கருமை நிறத்தில் நறுமணம் நிறைந்த உணவுப் பொருளாக பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

இந்த மிளகு தாவரம் பைப்பரேசியே என்ற தாவரக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தது.

கரு மிளகு, வெண் மிளகு, சிவப்பு மிளகு, பச்சை மிளகு என அவற்றை பதப்படுத்தும் தன்மைக்கேற்ற மாறுபடும் வகையில் மிளகில் பல வகைகள் உள்ளது.

தென்னிந்தியாவில் கேரளாப் பகுதிகளில் மிளகு சாகுபடி மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. மிளகு இடத்திற்கு ஏற்ப பல பெயர்களில் அழைக்கின்றன. அதாவது மலையாளி, குறுமிளகு, கோளகம், மெனசு, மிரியாலு அல்லது மிரியம், மிரியாகொனு மற்றும் பைப்பர் என்பனவாகும்.

இந்த மிளகு பயிரானது இந்தியா, மலேசியா, தென்கிழக்கு ஆசிய ஆகியப்பகுதிகளில் வளர்க்கப்படுகின்றது.

கொடி வகை மிளகானது நான்கு மீட்டர் உயரம் வரை வளரும் பல்லாண்டுத் தாவரமாகும். சுமார் 5 செ.மீ முதல் 10 செ.மீ நீளமும், 3 செ.மீ முதல் 6 செ.மீ அகலமும் கொண்ட பசுமையான வெற்றிலை வடிவ இலையுடையத் தாவரமாகும்.

கொடிகள் தடிமனான கணுக்களைக் கொண்டிருக்கும். 8 செ.மீ நீளமுள்ள ஊசி போன்ற மலர்களைக் கொண்டுள்ளது. இந்த அளவுடைய பூக்கள் காய்களாக மாறிய நிலையில் இந்த மலர் காம்பானது 15 செ.மீ வரை வளர்ச்சி அடையும்.

இந்த காய்கள் இரு சரமாக மாலை போன்ற வடிவிலும் 20-30 எண்ணிக்கையிலான காய்களைக் கொண்டிருக்கும். இந்த காய்களை பச்சையாக பறித்து நிறம் மாறா வண்ணம் பதப்படுத்தலாம். நன்கு பழுத்து முதிர்ச்சியடைந்த கனிகளை காயவைத்தால் தோல் சுருங்கி கிடைப்பது தான் மிளகு என்று அழைக்கப்படுகிறது.

மிளகு சமையலுக்கும், மருத்துவத்திற்கும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. சித்த மருத்துவத்தில் பல்வேறு நோய்களைத் தீர்ப்பதற்கு பயன்படுகிறது.

கருமிளகு மற்றும் வெண்மிளகு அதிகமாக பயன்படுத்தப்படுகின்றது. கருமிளகானது சிறியக் காய்களாக இருக்கும் பொழுது அதாவது பழுப்பதற்கு முன்பு பறித்து சூடான வெண்ணீரில் இட்டு ஊற வைத்து பிறகு உலர்த்தும் போது காய்களின் வெளித்தோல் உரிக்கப்பட்டு வேகமாக உலரும்.

சதைப்பகுதி விதையுடன் காய்ந்து, சுருங்கி, பூஞ்சைகளின் மூலமாக கருநிறத்தைப் பெறும். இக்காய்கள் சூரிய ஒளியைக் கொண்டோ அல்லது இயந்திரங்களைக் கொண்டோ உலர்த்தி பெறப்படுகிறது.

அதிக கரு மிளகுதான் நாம் பார்த்த மற்றும் பயன்படுத்தும் மிளகாகும். ஆனால் நாடுகளின் ஒரு சில பகுதிகளில், வெண்மிளகும் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

பழுத்த மிளகு பழங்களின் சதைப்பகுதி அழுகி அதாவது ஒரு வாரம் நீரில் ஊற வைப்பதன் மூலம் மேற்கோல் நீங்கி பிறகு தோய்ந்து விதையானது உலர்த்தப்படுகின்றது.

இவ்வாறு கிடைக்கும் மிளகுகள்தான் வெண்மிளகு என சந்தைப்படுத்தப்படுகின்றது. பழுக்காத மிளகு காய்களும் வெண்மிளகு உற்பத்திக்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

மிளகு ரகங்கள் அவை விளையும் இடங்களைப் பொருத்து சந்தைப்படுத்தப்படுகின்றது.

மிளகு சாகுபடி முறை

ரகங்கள்

மிளகில் பன்னியூர் 1,2,3,4,5,6 மற்றும் 7, கரிமுண்டா, சிரிகார, சுபகார, பஞ்சமி, பவுர்ணமி, ஐ.ஐ.எஸ்.ஆர் சக்தி, ஐ.ஐ.எஸ்.ஆர் தேவம், ஐ.ஐ.எஸ்.ஆர் கிரிமுண்டா, ஐ.ஐ.எஸ்.ஆர் மலபார் எக்செல், பன்னியூர் 1 வீரிய ரகம் ஆகிய ரகங்கள் உள்ளன.

இதில் பன்னியூர் 5 வகை ரகம் நிழலைத் தாங்கி வளரக்கூடியது. பொதுவாக பாக்குத் தோப்புகளில் இந்த ரகத்தை வளர்க்கலாம்.

பன்னியூர் 1, குறைந்த உயரத்தில் குறைந்த நிழலில் வளரக்கூடியவை ஆகும். கரிமுண்டா, அதிக உயரம் அதிக நிழல் உள்ள பகுதிகளில் வளரக்கூடியவை ஆகும்.

ஏற்ற மண் மற்றும் தட்பவெப்பநிலை

மிளகு பொதுவாக மானாவாரி பயிராகச் சாகுபடி செய்யப்படுகிறது. 150 முதல் 250 செ.மீட்டர் மழையும், அதிக ஈரப்பதமும், மிதமான தட்பவெப்ப நிலையும் இதன் வளர்ச்சிக்கு உகந்தது.

நல்ல வடிகால் வசதியுள்ள மக்கு நிறைந்த செம்பொறை மண் மிளகு சாகுபடிக்கு ஏற்றவை. கடல் மட்டத்தில் இருந்து 1500 மீட்டர் வரை உயரமுள்ள நிலப்பகுதிகளில் பயிரிடலாம்.

ஏற்ற பருவம்

மிளகு சாகுபடி செய்ய ஜூன் முதல் டிசம்பர் வரை ஏற்ற பருவம் ஆகும்.

பயிர்ப்பெருக்கம்

மிளகு, கொடி மூலம் இனப்பெருக்கம் செய்யப்படுகிறது. ஒரு மீட்டர் நீளமுள்ள ஒட்டுக்கொடியினை தாய்ச் செடியிலிருந்து எடுத்து 2 அல்லது 3 கணுக்களுடன் இருக்குமாறு சிறு துண்டுகளாக வெட்டி பாலித்தீன் பைகளில் நடவு செய்யவும். வேர் பிடித்த இந்த துண்டுகளை நடவிற்குப் பயன்படுத்தலாம்.

உரமிடுதல்

ஒரு கொடிக்கு 10 கிலோ மக்கிய தொழு எருவுடன் 100 கிராம் தழைச்சத்து, 40 கிராம் மணிச்சத்து மற்றும் 140 கிராம் சாம்பல் சத்துகளை இருபாகங்களாகப் பிரித்து மே முதல் ஜூன் மற்றும் செப்டம்பர் முதல் அக்டோபர் மாதங்களில் இடவேண்டும்.

உர மேலாண்மை

செடி ஒன்றிற்கு 50 சதவிதம் கனிம தழைச்சத்து, 10 கிலோ தொழுஉரம், 50 கிராம் அசோஸ்பைரில்லம், 50 கிராம் பாஸ்போபாக்டீரியா, 200 கிராம் வேப்பம் புண்ணாக்கு இடவும். உரங்களைக் கொடியிலிருந்து 30 செ.மீ தூர சுற்றளவில் இடவேண்டும்.

நீர் நிர்வாகம்

டிசம்பர் முதல் மே மாதங்களில் 10 நாட்களுக்கு ஒரு முறை குழிகளைச் சுற்றி நீர் விட்டால் நல்ல பலன் கிடைக்கும்.

களை கட்டுப்பாடு

ஜூன் முதல் ஜூலை மற்றும் அக்டோபர் முதல் நவம்பர் மாதங்களில் களை எடுக்க வேண்டும்.

காய் உதிர்தல்

காய் உதிர்தலை தடுக்க மீன் அமிலம் நான்கு முறை தெளிக்க வேண்டும். பூ பூப்பதற்கு முன் (மே மாதத்தில் ஒரு முறை), புதிய இலைகள் மற்றும் பூக்கள் தோன்றும் போது (ஜூன் மாதத்தில் ஒரு முறை), காய்கொத்து உருவாவதற்கு முன் ஜூலை மாதத்தில் ஒரு முறை மற்றும் சிறு காய்கள் இருக்கும் பருவம் (ஆகஸ்ட் மாதத்தில் ஒரு முறை) ஆகிய பருவத்தில் தெளிப்பான் மூலம் தெளிக்க வேண்டும்.

கவாத்து செய்தல்

மிளகுக் கொடிகளின் நுனியைக் கிள்ளி விடுவதன் மூலம் பக்கக் கிளைகள் அதிகமாக வளரும். முதல் இரண்டு வருடங்களுக்கு மிளகுக் கொடியில் காய்க்கும் எல்லா பூங்கொத்துக்களையும் உருவி நீக்கி விடவேண்டும். அத்துடன் மிகுதியான பக்கக் கிளைகளை உருவாக்க தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இலைகளையும் கிள்ளிவிடவேண்டும்.

மிளகுக் கொடி படர் மரங்களின் உயரத்தைத் தொடும் அளவிற்கு வந்தவுடன், மேலும் கொடிபடர் மரம் இல்லாததால் கொடிகள் கீழ்நோக்கித் தொங்கிக் காணப்படும். அவற்றை அப்புறப்படுத்தி, தண்டுகளை நாற்றுகள் உற்பத்தி செய்ய பயன்படுத்தலாம்.

பூச்சிகள்

பொல்லு வண்டு

இந்த பொல்லு வண்டு தாக்குதல் உள்ள இடங்களில் ஜூலை மற்றும் அக்டோபர் மாதங்களில் காய்பிடிக்கும் போதும், பின் ஒருமாதம் கழித்தும் வேப்பெண்ணையை தெளிப்பான் மூலம் தெளிக்க வேண்டும்.

இலைப்பேன்

100 லிட்டர் நீர், இரண்டரை லிட்டர் பிரம்மாஸ்திரம் மற்றும் 3 லிட்டர் கோமியம் ஆகியவற்றை கலந்து 1 ஏக்கருக்கு தெளிக்கலாம். இலைகள் துளிர்விடும் சமயத்தில் ஒரு மாதம் இடைவெளியில் மூன்று முறை தெளிக்க வேண்டும்.

மாவு மற்றும் செதில் பூச்சிகள்

இப்பூச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்த 100 மில்லி வேப்பெண்ணை மற்றும் சிறிதளவு காதி சோப் கரைசலை 10 லிட்டர் தண்ணீரில் கலந்து தெளிப்பான் மூலம் தெளிக்க வேண்டும்.

நோய்கள்

துரித வாடல் நோய்

மிளகுப் பயிரில் வாடல் நோய் மிக முக்கியமான நோய் ஆகும். நன்கு வளர்ந்த மிளகுக் கொடி திடீரென்று வாடிவிடும். இது ஒரு வகை பூசண நோய். இது ஜூலை முதல் ஆகஸ்ட் மாதத்தில் பெய்யும் தென்மேற்குப் பருவக்காற்று மழையினால் அதிகம் பரவுகின்றன. நோய் தாக்கிய 10 முதல் 15 நாட்களுக்குள் மிளகுக் கொடி இலை அனைத்தும் உதிர்ந்து இறந்துவிடும். உதிரும் இலைகள் பச்சை நிறம் கொண்டவையாகவே இருக்கும்.

தூர்பாகத்திற்கு மிக அருகில் இருக்கும் தளிர் மற்றும் முதிர்ந்த இலைகள் கருமையாக மாறிவிடும். தூர்பாகம் முதலில் அழுக ஆரம்பித்து பின் வேர்பாகம் முழுவதும் அழுகி செடி இறந்துவிடும்.